

There are no translations available.

(Mèxic DF) La periodista Sara Lovera López, fundadora i col·laboradora permanent de La Independent, ha guanyat el Premi Nacional de Periodisme 2015 en la categoria de Trajectòria a Mèxic, així ho va donar a conèixer el jurat qualificador del Consell Ciutadà del Premi Nacional de Periodisme.

Sara Lovera ha merescut el reconeixement pel seu treball a favor del dret de les dones a ser visibilitzades en els mitjans de comunicació, tasca a la qual li ha dedicat més de la meitat de la seva vida, en què ha estat mestra i formadora de dues generacions de periodistes mexicanes, llatinoamericanes i europees.

"Estic en desvari i emocionada. Guanyi el Premi Nacional de Periodisme per trajectòria, especialment per periodisme de gènere. No m'ho puc creure!", va dir Lovera en les xarxes socials.

El Premi Nacional de Periodisme de Mèxic és un reconeixement que "s'atorga sota les premisses d'autonomia, independència, imparcialitat, pluralitat i responsabilitat", assenyala la convocatòria.

"Les pautes democràtiques internacionals coincideixen a assenyalar que un Premi Nacional de Periodisme legítim i amb reconeixement només pot ser atorgat per la societat, per les pròpies

organitzacions dels periodistes i per les empreses informatives. La societat és la raó de ser del periodisme, la seva mesura i la seva justificació, mentre que les organitzacions periodístiques i les empreses informatives són les que poden reconèixer la feina dels seus semblants encoratjant-los a seguir endavant i creant un cercle virtuós on tothom guanyin i ningú perdi ", afegeix.

47 anys de periodisme

L'actual directora de la plataforma informativa SemMèxico, fa ja 47 anys que exerceix de periodista i, al llarg de la seva història que va començar un dia quan als 19 anys va arribar a la redacció d' El Dia, ha entrevistat a les i els personatges més importants d'aquest país i també dins el context internacional, però la seva tasca més transcendent va ser donar-li veu a les dones, amb i sense poder, es diu periodisme de Gènere o periodisme Feminista, el que va canviar sens dubte la manera de fer periodisme a Mèxic.

Egresada de l'Escola de Periodisme Carlos Septién García, més tard es va convertir en la primera dona en ingressar a l'Escola d'Agricultura de Chapingo el 1970 per estudiar Comunicació Agrícola.

Quan va decidir estudiar periodisme, a casa li van deixar fer amb la condició que al mateix temps estudiés una altra carrera, "una veritable professió". A les tardes anava a l'Escola de Periodisme Carlos Septién García i als matins estudiava Treball Social a l'Escola Tècnica número 7.

Els primers dies d'aquell novembre de 1968, a El Dia feia breus i informacions per telèfon. Aviat va saltar al carrer, a fer de reportera, així va ser com va entrevistar el desembre d'aquell mateix any a **David Alfaro Siqueiros**, que va anunciar la construcció del Poliforum. En aquest mateix any va cobrir la creació de l'Associació de Dones Periodistes i Escriutores (AMMPE). L'única cosa que Sara Lovera no ha cobert en aquests 47 anys és una guerra.

Sara Lovera, Premi Nacional de Periodisme per trajectòria a Mèxic

Written by Soledad Jarquín, Gabriela Ramírez, Joana Maria Nava. SemMèxico / Redacció La Independent
Thursday, 22 September 2016 16:55

En la seva llarga carrera periodística ha col·laborat a més amb altres diaris com Cruzero, Canal 13 / Imevisión en diversos noticiarios, al Canal Once de TV va contribuir a la creació del noticiero El Mundo a les 8, va participar fins i tot en el suplement infantil del diari Ovociones, va fer reportatges especials per a El Nacional; al Unomásuno; és fundadora de la Jornada on hi va treballar 14 anys i va fundar el suplement feminista La DobleJornada, que va dirigir durant els seus 11 anys d'existència.

La "a" en les notícies

Més tard va fundar amb altres periodistes l'Asociación Civil Comunicación e Información de la Mujer (CIMAC) que fet i fet va esdevenir una agència de notícies.

Va ser la reportera que va cobrir les paraestats, la font financera, les obreres i la tradicional conferència del sempitern líder de la CTM, **Fidel Velásquez**, el temps de la privatització de les paraestats, la lluita dels obrers i les obreres, i per descomptat des 1970, va ser la periodista de la condició social de les dones.

Sara Lovera és alumna de **Adelina Zendejas**, que havia investigat que el periodisme es feia només des de la mirada dels homes. I va ser qui més tard, creuat amb la tercera onada del feminisme, va començar a descobrir la realitat de les dones, sense cap de les eines que s'anirien construint amb els anys a través d'allò que avui es coneix com a Periodisme des de la Perspectiva de gènere.

Sara Lovera va ser la cap de premsa de l'Any Internacional de la Dona (1974-1975) i amb el temps va consolidar allò que s'afirma: li va posar la "a" a les notícies. La seva primera entrevista de gènere la va fer a **Lolita Lebrón**, independentista porto-riquenya que va passar per Mèxic després de ser alliberada pel llavors president nord-americà **Jimmy Carter**

El 2010, un grup de periodistes catalanes, pertanyents a la Xarxa Internacional de Dones Periodistes i Comunicadores de Catalunya, la van convidar a formar part del procés de creació de **La Independent**, l'agència catalana de notícies amb visió de gènere, convertint-se així en una de les seves fundadores.

Dones, una passió

Així Sara Lovera va començar a construir la seva nova vida, que estarà sempre emmarcada per la seva passió: el periodisme, i per una persistència: les dones.

Entre les moltes històries de les dones visibilitzades per Sara Lovera destaquen la tragèdia viscuda per les cosidores a la capital mexicana després del sisme de 1985, malgrat ser sepultades per tones de runa, va sortir a la llum les condicions infrahumanes de treball, la corrupció i l'abandonament governamental.

Anys més tard va investigar el fet que s'anomenaren Les Vídues del Carbó, on documenta els accidents miners dels últims cent anys i que va concloure en un documental dirigit per **Rosario Novoa**.

Sara Lovera ha emprés al llarg dels últims 30 anys una tasca d'ensenyar a les altres, els seus iguals, el periodisme de la condició social de les dones.

Ha estat corresponsal del Servei Especial de Notícies (SEM) des de 1978. Actualment és la

Sara Lovera, Premi Nacional de Periodisme per trajectòria a Mèxic

Written by Soledad Jarquín, Gabriela Ramírez, Joana Maria Nava. SemMèxico / Redacció La Independent
Thursday, 22 September 2016 16:55

coordinadora regional de l'agència Servei de Notícies de la Dona de Llatinoamèrica i el Carib, SEMlac, resultat de SEM i al març de 2015 va impulsar la construcció d'una nova plataforma informativa, lligada a SEMLac, anomenada Semexico (Semmexico.org). I ha col·laborat en la formació d'altres agències com AmecoPress a la ciutat de Madrid, Espanya. El 2014 va començar la sèrie de TV Techo de Cristal que produeix la Direcció General de Televisió Educativa (DGTV).

Drets del periodisme

És també una fèrria defensora del dret a la informació i de Llibertat d'Expressió, treball que desenvolupa des de la Casa dels Drets de Periodistes.

Té diversos llibres entre ells: "Policías violadores, violadores policías" referit a la violació de 19 joves a la Ciutat de Mèxic per l'escorta personal de **Javier Coello Trejo**, el fiscal de "Hierro"; "Las Alzadas" i més de 30 publicacions.

En la seva vida té més de 30 reconeixements i premis entre els quals destaquen l' Hermila Galindo de la Comissió de Drets Humans de Districte Federal, la medalla **Josefa Ortiz de Domínguez** i nominada al Premi Nobel de la Pau entre altres mil dones del món el 2005.

Sara Lovera guanyadora del Premi Nacional de Periodisme 2015 sosté que la proposta és relatar els fets que el periodisme tradicional no considera notícia.

Lovera ha donat les "gràcies a **Olga Tosario** i totes les periodistes que han cregut en la

Sara Lovera, Premi Nacional de Periodisme per trajectòria a Mèxic

Written by Soledad Jarquín, Gabriela Ramírez, Joana Maria Nava. SemMèxico / Redacció La Independent
Thursday, 22 September 2016 16:55

necessitat de parlar de la condició de les dones. Estic feliç i humilment agraïda amb la vida. A les meves companyes, gràcies".